

Wrzesień – październik 2022

SŁONECZNA GAZETKA

SZKOŁA PODSTAWOWA NR 357

W WARSZAWIE

W gazecie:

Słoneczne wywiady

Słoneczna biblioteczka

W świetle pisarzy

Sylwetki sławnych ludzi

Kącik przyrodniczy

Kącik dla fanów sportu

Kącik gamerski

Kącik kulinarny

Kącik literacki

W słonecznym nastroju

Ilustracja: Ewa Reda, 6c

Projekt okładki: Karolina Kamińska, 8p

Drodzy Czytelnicy!

Witajcie po wakacyjnej przerwie!

Zachęcamy do zapoznania się z pierwszym w tym roku szkolnym numerem „Słonecznej Gazetki”.

Odnajdziecie w nim recenzje książek, gier, a także wiele ciekawych informacji w kącikach przyrodniczym i sportowym.

Prezentujemy również interesujący wywiad przeprowadzony z panią Basią Łuczak przez łączników z biblioteką szkolną. W kąciku literackim umieszczamy wiersze naszych koleżanek z klasy 4c.

Zachęcamy również do zapoznania się z informacjami na temat laureatów Orderu Uśmiechu, a także z sylwetkami pisarzy dwudziestolecia międzywojennego.

Na koniec – jak zwykle spora dawka słonecznego nastroju 😊

Zachęcamy do lektury!

Zespół redakcyjny

Zespół redakcyjny:

Paweł Bokiniec – 7e, Katarzyna Drozd – 5e, Olga Licznerska – 5c, Zofia Łoś – 5d, Emilia Nec – 5e, Gabriela Oskierko – 6d, Ewelina Pawlak – 5c, Ewa Reda – 6c, Martyna Rosiak – 6c, Diana Rzepkowska – 4c, Leon Stokowski – 8m, Bartosz Strzebiecki – 6d, Oliwia Świdorska – 5c, Kinga Weitz – 6d, Karolina Wolińska – 4c, Jakub Wysocki – 6d, Mikołaj Zieliński – 8m.

Opieka – p. Agata Kurkus-Soja

Opieka nad wywiadem – p. Anna Jastrzębska

Wiersze uczennic klasy 4c zawdzięczamy uprzejmości p. Edyty Fornalik

Książka to przyjaciel

Z panią woźną Szkoły Podstawowej nr 357, Barbarą Łuczak, rozmawiają łącznicy klasy 8m z biblioteką – Leon Stokowski i Mikołaj Zieliński.

Leon: Dzień dobry. Nazywam się Leon Stokowski, a to jest Mikołaj Zieliński. Chcielibyśmy przeprowadzić z Panią wywiad.

Pani Basia: Dzień dobry. Nazywam się Basia. Jestem woźną w tej szkole od siedmiu lat.

Leon: Pierwsze pytanie będzie bardzo proste. Kto czytał Pani książki w dzieciństwie?

Pani Basia: No, ja już jestem „wiekową” kobietą. Powiem szczerze, mieszkałam na wsi, niedaleko Warszawy, ale jednak na wsi. Mama pracowała w gospodarstwie, tata też. Pierwsza nauka i czytanie to wiadomo – mama, ale nie przypominam sobie, żeby mi czytała bajeczki. Zaczynałam czytać moje pierwsze książki później i już raczej sama.

Leon: To musiała być dla Pani dobra nauka.

Pani Basia: Też tak myślę.

Leon: Kolejne pytanie – Jakie książki najlepiej zapamiętała Pani z okresu dzieciństwa? Jakie były Pani ulubione?

Pani Basia: Z okresu dzieciństwa to „Elementarz”, wiersze Brzechwy... Szczerze mówiąc, nie bardzo pamiętam ten dziecinny czas.

Leon: A gdy Pani była już starsza, taka w naszym wieku, to znaczy w wieku 13-15 lat, to jakie książki wtedy Pani lubiła?

Pani Basia: Wtedy lubiłam książki młodzieżowe. Bardzo lubiłam książki Joanny Chmielewskiej, Wandy Chotomskiej, Adama Bahdaja... Mój czas to są takie książki jak „Podróż za jeden uśmiech”, „Wakacje z duchami”, takie – bardzo młodzieżowe.

Leon: A Zbigniewa Nienackiego Pani czytała?

Pani Basia: Zbigniew Nienacki? Nic mi to nie mówi.

Leon: To też taki dobry autor książek młodzieżowych. „Pan Samochodzik”?

Pani Basia: A tak, „Pan Samochodzik”, oczywiście, oczywiście! Widzicie, nie pamiętam tak dobrze nazwisk. Ale Chotomska, Chmielewska, Siesicka, Zającówna, Ożogowska, Jurgielewiczowa, Snopkiewicz – „Tabliczka marzenia”, „Słoneczniki”, Nowacka – „Słońce w kałuży”.

Leon: A która książka z dzieciństwa była Pani ulubioną? Tak, że gdyby Pani była zamknięta w jakiejś wielkiej bibliotece, to ją by Pani wybrała?

Pani Basia: To chyba „Słoneczniki” Snopkiewiczowej. Nie wiem dlaczego, ale bardzo mi ta książka zapadła w pamięci. Wydaje mi się, że to są książki ponadczasowe, książki, które wy też możecie czytać. Nie mam wnuków, więc jestem trochę zagubiona w tym, co wy teraz czytacie w dzisiejszym świecie. On jest taki inny od naszego.

Leon: Na pewno znajdziemy jakieś podobieństwa 😊

Pani Basia: No na pewno. Książka to jest książka.

Leon: A czy obecnie lubi Pani czytać książki?

Pani Basia: Bardzo, bardzo. Jak mi tylko czas na to pozwala, to bardzo lubię czytać książki. Ulubionymi książkami, z mojego punktu widzenia, na pewno nie były lektury. Gdy byłam w waszym wieku, to mogę powiedzieć, że z tymi lekturami to był problem. Jeśli była cienka, to się ją przeczytało, a jeśli coś grubszego... Ale z wiekiem nabiera człowiek mądrości życiowej. Przeczyta jedną... i dalej... I to jest piękne. Oddaje się temu wszystkiemu.

Leon: Dokładnie.

Mikołaj: Czy ma Pani własny zbiór książek? Czy może Pani trochę opowiedzieć o swoim kąciku książkowym, o swoim sposobie czytania książek i innych książkowych zwyczajach? Jak Pani czyta książki?

Pani Basia: Mam bardzo dużo książek. Mam piękną bibliotekę. Na pewno głównymi książkami w niej są klasycy: Mickiewicz, Sienkiewicz – cała „Trylogia”, Prus, Tołstoj, można powiedzieć – wszyscy. Mam piękny księgozbiór polskiej klasyki. Ale mam też książki, które przeczytałam i trudno mi się z nimi rozstać. Często do nich wracam.

Mikołaj: A może pamięta Pani jakąś przygodę z książką, którą mogłaby się Pani podzielić?

Pani Basia: Pamiętam kiedyś, jeszcze dawno temu, to były lata osiemdziesiąte, miał być w naszych kinach film „Przeminęło z wiatrem”. Były straszne kolejki za biletami. Trudno było też taką książkę zdobyć w tych czasach. Koleżanka moja pracowała w bibliotece w Warszawie i mówi: „Jak chcesz, to ci przyniosę, wypożyczę i masz trzy dni na przeczytanie tej książki”. To była olbrzymia książka i ja czytałam ją prawie do rana, a potem musiałam iść do pracy. Dałam radę. Zanim poszłam na film, przeczytałam tę książkę i to była piękna przygoda.

Mikołaj: Czy pamięta Pani swoją pierwszą bibliotekę, z której wypożyczała Pani lektury i książki?

Pani Basia: Tak jak mówiłam, mieszkałam na wsi. Szkoła była nieduża. Biblioteki w szkole nie mieliśmy i trzeba było iść do biblioteki, bo był to zupełnie oddzielny budynek. Pamiętam tę panią, która nam książki wypożyczała. To była taka starsza osoba, w wieku mojej mamy, jeszcze nawet starsza. I pamiętam tę panią. Ale, co ciekawe, ten budynek stoi do dziś. I gdy jestem w pobliżu tej miejscowości, to czuję sentyment do tej starej naszej biblioteki. Oczywiście szkoła

jest tam teraz piękna, w tej miejscowości, nowoczesna. No ale ten budynek gdzieś tam stoi i stoi, tak jak był. Moja stara biblioteka...

Mikołaj: A z jakiego źródła obecnie pozyskuje Pani książki do lektury? Jakiego rodzaju są to książki?

Pani Basia: Tytuły wybieram z prasy, z reklamy, ale przede wszystkim to mi moja córka podsuwa. Moje dzieci wiedzą, co lubię, i właściwie to książki podsuwa mi zawsze moja córka.

Mikołaj: A czy ma Pani jakiegoś ulubionego, najlepszego autora? Dlaczego go Pan ceni?

Pani Basia: Mam wielu ulubionych autorów, ale takimi, których książek najwięcej przeczytałam, to są: Nicolas Sparks i Guillaume Musso, może jeszcze Kristin Hannah. Ci autorzy piszą lekko, przyjemnie no i piszą o życiu takim, które mnie interesuje. Podobały mi się bardzo książki Kristin Hannah: „Rzeczy, które czynimy z miłości” oraz „Słowik”, również „Gdzie śpiewają raki” Delii Owens. Za szczególnie wartościową uważam książkę Agaty Komorowskiej „Czy mogę ci mówić mamo”.

Mikołaj: Wspomniała Pani o dzieciach. Czy czytała Pani swoim dzieciom książki? Może też komuś innemu w rodzinie?

Pani Basia: Dzieciom czytałam od najmłodszych lat i wiem, że na pewno wpoilałam im czytanie, bo uważam, że warto. Dzieci powinny czytać, dlatego że rozwija to ich wyobraźnię. Mogą się w wyobraźni przenieść w inny świat, poznawać rzeczy, których nie mogą poznać naocznie, przyrodę, świat, czy w ogóle inne rzeczy... Dlatego jestem za tym, żeby czytać dzieciom i czytałam im od ich najmłodszych lat, praktycznie od urodzenia.

Mikołaj: Dlaczego, Pani zdaniem, warto czytać książki? Pani już wytłumaczyła, że warto czytać dzieciom, że to je rozwija, ale dlaczego czytanie jest ważne dla Pani? Warto czytać książki?

Pani Basia: Dla mnie? Dlatego, że mam wtedy odskocznnię od takiego zwykłego życia. I wtedy mogę się przenieść w inny wymiar, w inny świat, pomarzyć, pomyśleć o czymś innym...

Mikołaj: Jakie książki poleciłaby Pani współczesnym dzieciom i młodzieży?

Pani Basia: Może te dawniejsze, dla odmiany, te, które ja czytałam. Czyli „Wakacje z duchami”, „W pustyni i w puszczy”, a na pewno lektury, bo do nich musicie kiedyś wrócić. W ogóle wszystkie książki, jakie lubicie, bo każdy lubi co innego. Jeden lubi fantastykę, drugi książki podróżnicze, trzeci komiksy... Każda książka to jest przyjaciel człowieka – może przenieść w inny wymiar, w inną rzeczywistość, dzieci się z niej uczą. Należy czytać, bo książka to przyjaciel.

Leon i Mikołaj: Dziękujemy.

Wywiad przeprowadzony został z inicjatywy biblioteki szkolnej.

Opieka – pani Anna Jastrzębska.

Szklane dzieci

Opis:

„Szklane dzieci” to pierwsza część serii o nastolatce o imieniu Billie, która razem ze swoją mamą przeprowadza się do małego miasteczka. Nie jest szczęśliwa z powodu przeprowadzki, lecz jej mama jest zadowolona z małego domku. Na początku wszystko wydaje się normalne, ale po jakimś czasie w domu zaczynają się dziać dziwne rzeczy. Billie nigdy nie wierzyła w duchy i nawiedzone domy, ale teraz to się zmieniło. Dziewczynka mówi to mamie, ale mama jej nie wierzy, myśli po prostu, że jej córce nie podoba się fakt zamieszkania w nowym miejscu. Billie ze swoimi przyjaciółmi, Simoną i Alladinem, próbuje rozwiązać zagadkę nawiedzonego domu. Odkrywają tajemnicze zdarzenia,

które miały miejsce lata temu.

O autorce:

Tą książkę napisała Kristina Ohlsson. Jest szwedzką autorką. Pisze książki dla dorosłych, głównie kryminały, thrillery, a także literaturę dla młodzieży.

Wszystkie części serii:

„Szklane Dzieci” – tom 1, „Srebrny chłopiec” – tom 2, „Kamienne anioły – tom 3.

Zofia Łoś, 5d

Zbrodnia nie przystoi damie

„Zbrodnia nie przystoi damie” jest to pierwszy tom serii o przyjaźni, szkole z internatem dla dziewcząt oraz o morderstwie. Autorką jest Robin Stevens, przez niektórych uważana za „Agathę Christie dla dzieci” (Agatha Christie to brytyjska autorka kryminałów, która żyła w latach 1890-1976).

Akcja powieści toczy się w angielskiej szkole z internatem dla dziewczynek. Głównymi bohaterkami książki są członkinie Tajnego Towarzystwa Detektywistycznego – Hazel Wong i Daisy Wells. Pewnego dnia Hazel znajduje martwą nauczycielkę gimnastyki. Biegnie, by powiadomić o tym przyjaciółkę. Po pięciu minutach wraca z Daisy, ale ciało znika. Uczennice zaczynają

prować śledztwo. W tym czasie wychodzą na światło dzienne tajemnice szkoły, a przyjaźń bohaterów jest poddana próbie.

Opowieść da się przeczytać mniej więcej w tydzień, dzięki czemu znajdzie się czas na inne książki. Historia wciąga, pokazuje, że nie każdy jest taki, jak nam się wydaje. Powieść ma wiele zwrotów akcji. Spodobała mi się właśnie ze względu na te trzy rzeczy.

Zaletą książki jest też twarda okładka, dzięki której łatwiej jest ją przenosić w plecaku bez obawy, że coś jej się stanie.

Powieść jest skierowana bardziej do dziewczyn w wieku od 10 do 15 lat, ale chłopcy też się zaciekawiają.

I uwaga – najlepsza rzecz: książka jest dostępna w naszej bibliotece.

Ewa Reda, 6c

Frigiel i Fluffy

„Frigiel i Fluffy” to seria książek przygodowych.

Opowiada o chłopcu o imieniu Frigiel i jego psu Fluffym. Frigiel jest nie tylko chłopcem, ale też magiem.

Obecnie wydano już osiem książek z tego cyklu.

Moim zdaniem, najciekawsza miniseria w tej serii to „Frigiel i Fluffy. Początek”.

Książka jest bardzo fajna, przedstawia niesamowite przygody.

Polecam ją osobom, które lubią m.in. „Minecrafta”, albo tym, które lubią przygody.

Bartosz Strzebiecki, 6d

Baśniobór

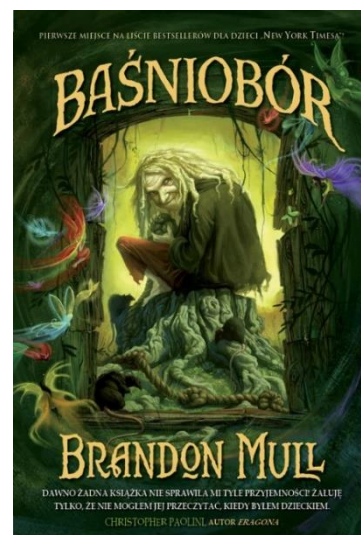
„Baśniobór” to młodzieżowa powieść napisana przez Brandona Mulla, opowiadająca o dwójce rodzeństwa, Kendrze i Secie, którzy przyjeżdżają do dziadka. Dziadek okazuje się opiekunem magicznego rezerwatu, Baśnioboru.

W wyniku złamania przez dzieci zasad panujących w Baśnioborze dziadek wpada w spore tarapaty.

Czy rodzeństwo odnajdzie dziadka? Czy uratują magiczny rezerwat?

Przeczytajcie, a dowiecie się. Książkę gorąco polecam.

Emilia Nec, 5e

Jan Brzechwa

Jan Brzechwa to polski poeta żydowskiego pochodzenia. Jego prawdziwe imię i nazwisko to Jan Wiktor Lesman.

Urodził się 15 sierpnia 1898 roku w Żmerynce, a zmarł 2 lipca 1966 roku w stolicy. Młodość spędził na Kresach Wschodnich, podróżując ze swoją rodziną.

Ukończył Zakład Naukowo-Wychowawczy Ojców Jezuitów w Chyrowie, a po przeprowadzce do Warszawy – Wydział Prawa Uniwersytetu Warszawskiego. Z zawodu był prawnikiem i adwokatem. Jako ochotnik uczestniczył w wojnie polsko-bolszewickiej.

Pisał bajki i wiersze dla dzieci, a dla dorosłych satyry. Jego znanymi dziełami są na przykład „Akademia pana Kleksa”, a także wiersze: „Ptasie plotki”, „Tańcowała igłą z nitką”, „Na wyspach Bergamutach”, „Kaczka Dziwaczka” i wiele innych. Tłumaczył także literaturę rosyjską.

Paweł Bokiniec, 7e

Julian Tuwim

Julian Tuwim to jeden z najpopularniejszych poetów dwudziestolecia wojennego, również pochodzenia żydowskiego. Był też tłumaczem poezji rosyjskiej, francuskiej, niemieckiej oraz łacińskiej.

Podpisywał się ponad czterdziestoma pseudonimami, jak na przykład Schyzio Frenik, Tuvim, Jan Wim itp.

Urodził się 13 września 1894 roku w Łodzi i tam uczęszczał do Męskiego Gimnazjum Rządowego. Nie uczył się dobrze.

W 1916 roku przeniósł się do Warszawy i tam przez dwa lata studiował prawo i polonistykę na Uniwersytecie

Warszawskim. Trzy lata później poślubił Stefanię Marchew. W latach 1939-1946 przebywał za granicą i przemieszczał się po świecie. Następnie wrócił do Polski i tam spędził ostatnie lata życia. Zmarł 27 grudnia 1953 roku.

W młodości inspirował się twórczością Leopolda Staffa. Jego pierwszym właściwym debiutem poetyckim był wiersz „Prośba” opublikowany w 1913 roku. Znanymi wierszami Tuwima są na przykład „Lokomotywa”, „Abecadło”, „Ptasie radio”.

Paweł Bokiniec, 7e

Maria Dąbrowska

Maria Dąbrowska (z domu Szumska) to polska powieściopisarka, eseistka i dramatopisarka. Tłumaczyła także dzieła literatury duńskiej, angielskiej i rosyjskiej. Była jedną z najważniejszych polskich powieściopisarek XX wieku. Jest autorką tetralogii „Noce i dnie”, za którą była pięciokrotnie nominowana do Nagrody Nobla w dziedzinie literatury. Niestety, ani razu jej nie dostała.

Maria Dąbrowska urodziła się 6 października 1889 roku w Rossowie (polskiej wsi), pochodziła ze zubożałej rodziny szlacheckiej o żywych tradycjach patriotycznych. W latach 1907-1914 studiowała na uniwersytetach w Szwajcarii i Belgii nauki przyrodnicze, ekonomię i socjologię. W czasie studiów związała się z nurtami niepodległościowymi. W 1911 roku poślubiła Mariana Dąbrowskiego, który zmarł czternaście lat później. Dąbrowska zaś zmarła 19 maja 1965 roku w Warszawie.

Poza tetralogią „Noce i dnie” znane są na przykład jej „Dzienniki”, a także zbiory opowiadań „Ludzie stamtąd” i „Marcin Kozera”.

Paweł Bokiniec, 7e

Jarosław Iwaszkiewicz

Jarosław Iwaszkiewicz to polski poeta dwudziestolecia międzywojennego. Jest znany także jako prozaik, eseista, tłumacz i librecista (twórca tekstu opery Karola Szymanowskiego „Król Roger”). Był czterokrotnie nominowany do Nagrody Nobla w dziedzinie literatury. Dostał wiele odznaczeń, w tym order Budowniczego Polski Ludowej, tytuł Sprawiedliwego wśród Narodów Świata, był też laureatem Leninowskiej Nagrody Pokoju.

Urodził się 20 lutego 1894 roku w Kalniku, a zmarł 2 marca 1980 roku w Warszawie. Naukę rozpoczął w Warszawie, potem uczęszczał do liceum w Kijowie, tam też rozpoczął studia prawnicze, lecz ich nie ukończył. Działał na rzecz ochrony zabytków, prowadził też działalność dyplomatyczną.

Na jego pogrzebie w Brwinowie pod Warszawą znalazło się bardzo wiele ważnych osobistości, co pokazuje jego sławę.

Najważniejsze dzieła Iwaszkiewicza to liczne wiersze, opowiadania: „Panny z Wilka”, „Brzezina” oraz dramat „Kochankowie z Werony”.

Paweł Bokiniec, 7e

Profesor Wiktor Dega

Urodził się 7 grudnia 1896 roku w Poznaniu.

Był lekarzem, profesorem Uniwersytetu Poznańskiego, a później Akademii Medycznej w Poznaniu. Chodził do Gimnazjum św. Marii Magdaleny w Poznaniu, lecz nie dokończył swojej nauki z powodu wybuchu I wojny światowej.

W 1915 roku wstąpił do armii niemieckiej. W 1919 roku zdał maturę, a później zaczął studia medyczne na Uniwersytecie w Berlinie. W 1920 roku po wystąpieniu z armii wznowił studia na Uniwersytecie Warszawskim, a w 1922 zaczął studiować medycynę na Uniwersytecie w Poznaniu. Zdobył tam tytuł doktora wszech nauk lekarskich. Specjalizował się w dziedzinie chirurgii i ortopedii. Był ekspertem WHO (World Health Organization – Światowej Organizacji Zdrowia), a także współzałożycielem i pierwszym prezesem Towarzystwa Walki z Kalectwem. Jako pierwszy dostał Order Uśmiechu. Zmarł 16 lutego 1995 roku w Poznaniu.

Oliwia Świdarska, 5c

Piotr Fronczewski

Jest to jeden z najwybitniejszych i najbardziej wszechstronnych aktorów polskiej kinematografii.

Urodził się 8 czerwca 1946 roku w Łodzi.

Był aktorem teatralnym, filmowym i dubbingowym, piosenkarzem oraz pedagogiem.

Odegrał około 120 ról filmowych, m.in wcielił się w bohatera tytułowego filmów „Akademii pana Kleksa”, „Podróże pana Kleksa”, „Pan Kleks w kosmosie” i „Tryumf pana Kleksa”. Występował również lub użyczał swojego głosu w filmach: „Piotruś Pan”, „Królewna Śnieżka i siedmiu krasnoludków”, „Opowieść wigilijna”, „Gnomeo i Julia”, „Auta 2”, a także „Księga dżungli”. Brał udział w słuchowiskach radiowych, na przykład w „Jezioranach” i „Rodzinie Poszepszyńskich”. Użyczał głosu postaci Diego z „Epoki lodowcowej”.

Otrzymał ponad 20 nagród filmowych.

Piotr Fronczewski dostał Order Uśmiechu 21 września 2015 roku.

Oliwia Świdarska, 5c

Aloes

Aloes to roślina lecznicza wykorzystywana głównie w medycynie. Jest bardzo wytrzymała i mało wymagająca. Aloes zawiera witaminy A,C,E i B12. Jest wykorzystywany również w branży żywnościowej, kosmetycznej, w produktach ziołowych i suplementach diety.

Roślina ta składa się w 96% z wody.

Jak pielęgnować aloes?

Aloes bardzo lubi słońce, dlatego najlepiej ustawić roślinę na parapecie, a latem można też na tarasie lub balkonie. Doniczka najlepiej, żeby była gliniana, ponieważ ułatwia to odparowywanie nadmiaru wody. Nie powinno się zbyt często podlewać aloesu, wystarczy nawet raz na dwa tygodnie.

Aloes zwyczajny:

To najbardziej znana odmiana tej rośliny, przy odpowiedniej pielęgnacji dorasta nawet do 1 metra wysokości w warunkach domowych. Ta odmiana aloesu kwitnie zimą, a kwiaty ma koloru żółtego. Jest to też jedyny gatunek aloesu, który nie jest objęty ochroną.

Kwiaty aloesu:

Aloes ma czerwone, żółte, a czasem pomarańczowe kwiaty, niekiedy nawet dwubarwne. Te kwiaty są bogate w nektar i zapylane przez ptaki.

Ewelina Pawlak, 5c

Królik

Króliki to bohaterowie wielu bajek, towarzysze z dzieciństwa, pluszowi przyjaciele do tulenia w ciemną noc czy symbol Wielkanocy. W rzeczywistości jednak króliki to niekoniecznie milusińskie zwierzaki. Potrafią mieć swój charakter, być „niedotykalne”, a czasem nawet agresywne. Dlatego decyzja o zabraniu do domu królika powinna być sprawą przemyślaną i dojrzałą.

Króliki powinniśmy przyzwyczajać do dotyku od małości. Jeśli królik z natury będzie łagodny, to objawy agresji mogą wskazywać na chorobę i stany bólowe, ewentualnie dojrzewanie.

Króliki to niezłe łobuzy. Gdy chcą, to potrafią się wcisnąć w najbardziej nieodpowiednie miejsca i siać zniszczenie. Awarii mogą ulec kable, drewniane meble, a nawet ściany.

W związku z tym, że króliki są aktywne i szybko się nudzą, warto rozważyć zakup ciekawych zabawek i gier.

Króliki powinniśmy trzymać osobno, rzadko zdarza się, żeby króliki bez problemu się dogadały.

Klatka: powinna mieć wymiary co najmniej 120 cm długości i około 60 cm szerokości.

Klatka może zawierać **kuwetę**, większość uszatków szybko uczy się z niej korzystać. Do kuwety wsypujemy pellet, najlepiej drewniany niebrylający – w razie, gdyby nasz królik zjadł kawałek pelletu, on się nie zbryli. **Dbajmy o życie zwierząt!**

Klatkę można zastąpić **kojcem**, dającym zwierzęciu więcej możliwości.

Podłoże:

WAŻNE: nie wyścielamy podłoża trocinami, może to źle wpływać na drogi oddechowe naszego królika. Trociny możemy zastąpić drewnianym żwirkiem, sianem lub kartonem.

Średnia długość życia królików to od 7 do 10 lat.

Ich wielkość waha się od 35 cm do 40 cm plus 5,5 cm długości uszu.

Masa ciała: (w zależności od rasy)

- gładkowłosa – między 800 a 1200 g,
- lew – między 800 a 1200 g,
- mini lop – między 1500 a 2000 g,
- rex – między 700 a 2000 g,
- angora – między 800 a 1400 g.

Aktywność: Króliki aktywne są w nocy i wczesnym rankiem.

Dieta: Podstawą diety w 75% jest siano, które musi być dostępne przez 24 godziny na dobę.

Miska: Najlepiej, żeby była stabilna, tak, by królik jej nie przewracał, i żeby łatwo było ją umyć, dlatego najlepiej sprawdzi się ceramiczna.

Poidło: powinno mieć minimalną pojemność 300 ml. Należy pamiętać o codziennej wymianie wody na świeżą, nawet jeśli pupil nie wypił jeszcze całej zawartości poidła.

Transporter: Jest przydatny, kiedy wybieramy się do weterynarza czy na wakacje. Trzeba jednak pamiętać, że większość królików nie lubi zmieniać otoczenia.

Pomocniczy link:

[Królik miniaturowy – co powinieneś o nim wiedzieć, zanim pojawi się w domu - Allegro.pl](#)

Ambystoma meksykańska

Ambystoma meksykańska to gatunek drapieżnego płaza ogoniastego zamieszkującego wody słodkie.

Kiedyś gatunek ten występował na południe od Meksyku w jeziorach Xochimilco oraz Chalco. Gatunkowi temu grozi wyginięcie, ponieważ jego przedstawiciele znajdują się już tylko w jeziorze Xochimilco. Jezioro Chalco zostało wysuszone, aby okolica nie była zalewana.

Ambystoma meksykańska prowadzi nocny tryb życia, za to w dzień larwy szukają zakamarków, w których mogą schronić się przed większymi drapieżnikami. Pokarm mogą znaleźć dzięki węchowi. Bardzo ciekawe u tego płaza jest to, że może być również kanibalem. Pozostawienie go z innym osobnikiem grozi tym, że może zjeść mu na przykład kończyny. Ambystomy mają jednak możliwość regeneracji. Mogą one zregenerować swoje utracone kończyny, część skrzeli, a nawet obręb głowy czy mózgu. Okres takiej regeneracji to około kilku miesięcy.

Akselotly (ambystomy) przeobrażają się w salamandrę. Wtedy następuje zmiana budowy ciała, zanik skrzeli oraz płetwy ogonowej. Po metamorfozie ogon płaza jest zaokrąglony.

Ambystoma w warunkach laboratoryjnych żyje około 12-15 lat, zaś w naturalnych – mniej, około 10-12 lat.

Populacja ambystomy jest zagrożona przez rozwój miast w Meksyku i została wpisana do Czerwonej Księgi Gatunków Zagrożonych z najwyższą kategorią ryzyka. Od ostatnich obserwacji liczba osobników tego gatunku jest szacowana na około 700-1200. Jezioro Xochimilco ma duże znaczenie dla jego ochrony. Rząd meksykański objął ambystomę ochronę, pilnuje na przykład, by ambystomy nie były sprzedawane nielegalnie na targach.

Poniżej 50 sekund – Natalia Kaczmarek

Natalia Kaczmarek to 24-letnia lekkoatletka. Urodziła się 17 stycznia 1998 roku. Na ostatniej olimpiadzie w Niemczech (w Monachium) w biegu 4x400 metrów pobiła rekord 50 sekund i zdobyła srebrny medal.

Olga Licznerska, 5c

Dwa medale w ciągu jednego dnia – Pia Skrzyszowska

Pia Skrzyszowska ma 21 lat. Urodziła się 20 kwietnia 2001 roku. W Monachium zdobyła dwa medale w ciągu jednego dnia: złoty – w biegu przez płotki na 100 metrów, a srebrny – w biegu sztafetowym.

Olga Licznerska, 5c

Rekord kraju – sztafeta mężczyzn

Dominik Kopeć, Przemysław Słowikowski, Patryk Wykrota i Mateusz Siuda w biegu sztafetowym 4x100 metrów w Monachium ustanowili nowy rekord Polski, a mianowicie 38,15. Polacy zajęli trzecie miejsce. Drugie

uzyskali Francuzi, pierwsze natomiast – Brytyjczycy z czasem 37,67.

Olga Licznerska, 5c

Koszykówka

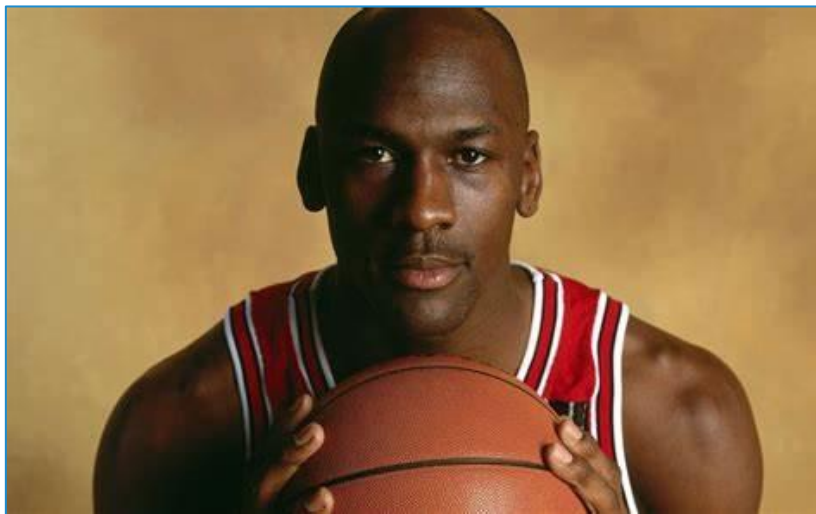
Chciałabym opowiedzieć o tym sporcie, ponieważ – według mnie – jest bardzo pasjonujący i interesujący.

Koszykówka jest sportem, który uprawia wiele osób, również z naszej szkoły.

Przedstawię Wam dwóch najlepszych koszykarzy świata:

Michael Jeffrey Jordan (urodzony 17 lutego 1963 w Nowym Jorku)

Michael to amerykański koszykarz występujący na pozycji rzucającego obrońcy, sześciokrotny mistrz NBA, dwukrotny złoty medalista olimpijski, członek Koszykarskiej Galerii Sławy.

LeBron James (urodzony 30 grudnia 1984 w Akron, w Ohio)

LeBron to amerykański koszykarz grający w Los Angeles Lakers w NBA. Jego nominalna pozycja to niski skrzydłowy. Otrzymał nagrodę najbardziej wartościowego gracza (MVP) ligi oraz wiele innych.

Najciekawsze jest to, że LeBron ma aż 206 cm wzrostu, a jego rozmiar buta to 52!

Roblox

„Roblox” to gra, która polega na tworzeniu minigier. Wydana została w 2006 roku przez firmę Roblox Corporation. Obecnie w tę grę gra kilka milionów osób, a minigier jest mnóstwo. W grze można tworzyć też własne postacie, za darmo lub za „robuxy” („robuxy” – wirtualna waluta w grze).

Gra bardzo mi się podoba. Polecam ją

początkującym programistom gier.

Bartosz Strzebiecki, 6d

Minecraft

„Minecraft” to płatna gra na telefon, konsolę, laptop/komputer. Jej historia jest bardzo ciekawa. Po raz pierwszy pojawiła się w 2009 roku w wersji BETA. Tak bardzo się spodobała graczom, że w 2010 roku (wtedy była to wersja „Alpha”) serwery się spaliły i Markus Notch Persson (twórca gry) musiał ją wyłączyć na kilka miesięcy. Osiemnastego listopada 2011 roku gra została oficjalnie otwarta w pełnej wersji. W grze „Minecraft” chodzi o przetrwanie, nie zawsze jednak się to udaje, ponieważ czekają na nas różne niebezpieczeństwa, na przykład:

Moby – Creepery, Zombie, Szkielety. Mobami są również zwierzęta hodowlane, takie jak krowa czy świnia, oraz domowe, jak choćby psy.

Jaskinie – w których znajdują się różne zakamarki, lawa oraz pełno jest mobów. Możemy również zdobyć tam pewne surowce, takie jak diamenty, złoto czy emeraldy.

W grze występują także wioski, w których możemy znaleźć schronienie oraz willadżerów – mieszkańców wioski. Jedzenie zdobywamy dzięki uprawie ziemniaków, buraków i pszenicy, z której możemy zrobić chleb. Pożywienie pozyskujemy też ze zwierząt.

Nether (neder) – możemy się do niego dostać za pomocą portalu stworzonego z obrydianu i podpalonego zapalniczki, tak zwanym krzesiwem. W netherze występują inne moby niż w normalnym świecie. Lawa również pojawia się tu częściej.

Gra jest bardzo popularna, zarówno wśród chłopców, jak i wśród dziewczyn. Polecamy ją graczom, którym podoba się budowanie.

Olga Licznarska, 5c i Bartosz Strzebiecki, 6d

Jurassic World. Evolution 2

„Jurassic World. Evolution 2” to gra budowlana. Trzeba zbudować park rozrywki z dinozaurami i doprowadzić do tego, żeby miał 5 gwiazdek, czyli żeby goście byli bardzo zadowoleni i dawali dobre opinie. Nie można dopuścić, żeby dinozaury uciekły ze swoich klatek, bo to oznacza zagrożenie życia dla zwiedzających. Nie polecam też umieszczania mięsożernych dinozaurów z roślinożernymi, ponieważ po prostu się pozjadają, chyba że gracze na niestandardowej piaskownicy (SandBox), gdzie możecie grać na własnych zasadach. W grze są też dodatki do nabycia za prawdziwe pieniądze.

Bartosz Strzebiecki, 6d

Among us

„Among us” to gra zręcznościowa przeznaczona dla od 4 do 15 osób. Gracze muszą wykonywać w niej „taski”, czyli zadania. W grze jest 14 Crewmate’ów (ocalałych) oraz 1 albo 3 Impostorów (zabójców). Gracze muszą przetrwać na czterech różnych mapach. Można też kupić różne rzeczy do postaci, którą gramy.

Gierka jest fajna i polecam ją osobom początkującym w grach.

Bartosz Strzebiecki, 6d

THE SIMS 4

Opowiem Wam o grze „The Sims 4”. Gra jest przeznaczona dla osób, które mają fantazję, uwielbiają tworzyć różne historie. W grze można stworzyć każdego, można upodobnić postać do siebie lub kogoś z przyjaciół, ale oczywiście można też wykreować postać fikcyjną. „Sim”, czyli postać, którą gramy, może mieć różne cechy, które wybierzemy, na przykład być geniuszem, znawcą sztuki, muzyki, snobem, kleptomaniem oraz mieć wiele innych cech. Można wybrać Simowi aspirację, czyli postanowić, do jakiego celu będzie dążył i jaka będzie jego pasja, czy będzie na przykład sportowcem, artystą czy romantykiem. Po stworzeniu swojej postaci wybiera się miejsce, gdzie chce się zamieszkać, na przykład Oazę Zdrój lub Wierzbową Zatoczkę. Jest wiele innych światów do zamieszkania, ale niestety, są w płatnych dodatkach. Następnie wybiera się dom i można go udekorować. Polecam zrobienie wielu ozdób typu kwiaty, obrazy, ponieważ wtedy Sim jest szczęśliwy. Warto też pójść w grze do biblioteki, restauracji lub klubu, aby poznać nowe osoby.

Gabriela Oskierko, 6d

Minibeza Pavlova

Przepis z szóstej polskiej edycji programu „MasterChef Junior”

Składniki:

4 białka
200 g cukru
400 ml śmietanki kremówki
2 łyżki cukru pudru
garść borówek, malin, truskawek

Lody:

200 g mrożonych malin
100 g cukru
100 ml śmietanki kremówki
ciekły azot

Przygotowanie:

Białka ubijamy, aż będą sztywne. Stopniowo dodajemy cukier i dalej ubijamy, aż ten rozpuści się w białkach, a masa będzie sztywna i lśniąca. Wtedy przekładamy ją do rękawa cukierniczego i formujemy minibezy.

Wkładamy je na 8 minut do piekarnika nagrzanego do temperatury 180 stopni, którą następnie zmniejszamy i pieczemy jeszcze przez 40 minut. Po wyjęciu z piekarnika pozostawiamy bezy do wystygnięcia.

Lody:

Cukier zalewamy wodą odrobinę ponad jego poziom. Gotujemy go na małym ogniu do czasu rozpuszczenia (nie mieszamy). W tym czasie maliny wrzucamy do garnka z 2 łyżkami cukru, podgrzewamy i czekamy, aż się rozpadną i puszczą sok. Dolewamy do nich śmietankę i jeszcze chwilę grzejemy.

Do miksera wlewamy maliny i syrop cukrowy według uznania i ubijamy. Stopniowo też dodajemy ciekły azot.

Powstałe lody przekładamy do pojemniczków, a następnie wkładamy do zamrażarki, do czasu podania bezy. Śmietankę ubijamy, pod koniec ubijania dodajemy cukier puder i jeszcze chwilę ubijamy. Przekładamy do rękawa cukierniczego z ozdobną tyłką.

Minibezy wypełniamy śmietaną, dekorujemy owocami. Wykładamy minibezy, a obok lody, które dekorujemy listkami świeżej mięty.

Nauka lub sztuka

Nauka i sztuka to dwie różne rzeczy.
W nauce czasem jest dużo cieczy,
a w sztuce za to jest sporo rysunków,
i tego typu ekwipunków.

Sztuka to coś pięknego,
a nauka rozumnego.
No a co ty bardziej lubisz?
Nauką czy sztuką się łudzisz?
Ja bardziej wolę sztukę,
ale może ty naukę?

Lizaki Wilkołaki

Bardzo lubię ja lizaki,
wielobarwne wilkołaki,
każdy inny smaczek ma,
a mój tata w bród ich da.
Mają kształty wilkołaków,
dużo takich jest lizaków,
teraz zjem jednego mniamk,

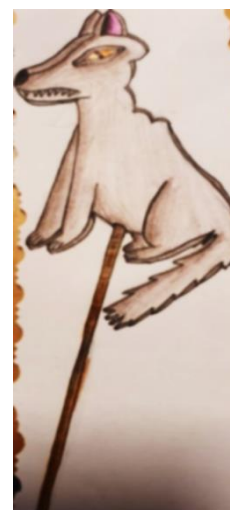
Alexander Von Sztruhten Ciamk

Mały żuczek

Jestem żuczek, mały żuczek.
Czasem robię mały kroczek.
O, coś leci! Chyba sowa...

Diana Rzepkowska, 4c

Diana Rzepkowska, 4c

Ja się teraz szybko schowam!
 Tu, za krzaczkiem się ukryję
 W tej kałuży się umyję
 Ojej, jaki jestem brudny!
 Zaraz będę bardzo schludny!
 Chyba sowa poleciała,
 Pewnie o czymś pomyślała.
 No nic, wracam do spraw swoich
 Może pójdę się napić?
 Oooo, a może ja coś zjem,
 Jagodę, poziomkę, ziarenko, hem...
 Chyba pójdę po poziomkę,
 No, a może chleba kromkę?
 Nie no, kromka to przesada,
 Potrzebna by była cała osada!
 Wiem, gdzie poziomeczki rosną,
 One zawsze są tam wiosną!
 Jest już blisko ich siedlisko!
 Tutaj rosną właśnie one,
 Te dwie są jeszcze zielone!
 Mniam, to ja się już najadłem,
 Sześć poziomek chyba zjadłem!
 Co to skacze tam na łące?
 A, to tylko dwa zające!
 To ja już wrócę do domku mego,
 Bo w nim jest dużo miejsca ciepłego.
 Tutaj, na dworze jest bardzo zimno,
 No i zaczyna robić się ciemno.
 Mój dom jest już za zakrętem,
 Ogradzony długim prętem,
 W moim domku już jesteśmy,
 To jest lepsze niż chłód leśny!

Co robi archeolog?

Szuka w gruncie rzeczy.

Boże Narodzenie. Jasiu mówi do mamy, która w kuchni piecze pierniczki:

- Mamo! Choinka się pali!
- Nie pali, tylko świeci – poprawia mama.
- Mamo! Firanki też się świecą!

Co mówi rozzłoszczony ogrodnik do innego ogrodnika?

– Przesadziłeś!

Czemu wulkan dostał szóstkę na lekcji?

Bo był aktywny.

Wybrała Emilia Nec, 5e

Jak się nazywają chipsy hydraulika?

Kranczipsy.

Celem pewnego mężczyzny zawsze była praca w hucie w Katowicach. W końcu jest na rozmowie o pracę. Wszystko idzie dobrze. Musi tylko podpisać kilka dokumentów.

- Ale ja nie umiem pisać! – przyznaje się mężczyzna.
- Jak to? Nie umie pan pisać? W naszej prestiżowej hucie trzeba umieć pisać.

Mężczyźni nie udaje się zdobyć wymarzonej pracy w hucie.

Kilka lat później ten sam mężczyzna przyjeżdża lamborghini do sklepu jubilerskiego ze swoją kobietą.

- Co mam ci kupić, kochanie? – pyta swoją towarzyszkę.
- Ten wielki diament – odpowiada kobieta.
- To będzie kosztowało 100 tysięcy – mówi sprzedawca.

Mężczyzna wyciąga z jednej kieszeni 25 tysięcy, z drugiej 25 tysięcy. Zdejmuje buty.

Z pierwszego wyciąga 25 tysięcy i z drugiego 25 tysięcy.

- A nie może mi pan po prostu wypisać czeku? – pyta zaskoczony sprzedawca.
- Panie, gdybym ja umiał pisać, to ja bym pracował w hucie w Katowicach!

Wybrał Paweł Bokiniec, 7e